എ.കെ. അബ്ദുൽമജീദ്

PERSONIFICATION

വസ്തുക്കളെയോ ആശയങ്ങളെയോ വ്യക്തികളായി ചിത്രീകരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായമാണ് Personification അഥവാ വ്യക്തിവൽക്കരണം. കവിതയിലും ഇതര സാഹിത്യ രൂപങ്ങളിലും ഉപയോഗിച്ചു വരുന്ന ഒരലങ്കാര രൂപമാണിത്.

മണ്ണാങ്കട്ടയും കരിയിലയും ജീവനില്ലാത്ത വസ്തുക്കളാണെന്ന് നമുക്കറിയാം. പക്ഷേ അവ കാശിക്കു പോയ കഥപറയുമ്പോൾ ഈ വസ്തുക്കളെ വ്യക്തികളായി (ആളുകളായി) ചിത്രീകരിക്കുകയാണ് കഥാകാരൻ ചെയ്യുന്നത്.

മൃഗങ്ങളും മരങ്ങളും കല്ലുകളുമെല്ലാം കഥകളിൽ മനുഷ്യനെപ്പോലെ സംസാരിക്കുന്നു! Personification എന്ന അലങ്കാരമാണ് കഥാകൃത്തുക്കൾ ഇവിടെ ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

The moon smiled at me
(ചന്ദ്രൻ എന്നെ നോക്കി ചിരിച്ചു)

The stars danced in the sky
(നക്ഷത്രങ്ങൾ ആകാശത്തു നൃത്തം ചെയ്തു)

The yellow flowers welcome us
(മഞ്ഞപ്പൂക്കൾ ഞങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്തു)

The bench cried
(ബെഞ്ച് കരഞ്ഞു)

ചന്ദ്രൻ ചിരിക്കാറില്ലെന്നും നക്ഷത്രങ്ങൾ നൃത്തം ചെയ്യാറില്ലെന്നും പൂക്കൾ ആരെയും സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നില്ലെന്നും ബെഞ്ച് കരയുകയില്ലെന്നും നമുക്കറിയാം. മനുഷ്യരാണ് ഇതൊക്കെ ചെയ്യുന്നത്. മനു

ഭൂമിയിലെ ഏറ്റവും നീളമേറിയ മനുഷ്യ നിർമ്മിതി – ചൈനയിലെ വൻമതിൽ

ഷ്യർ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളെ വസ്തുക്കളിൽ ആരോപിക്കുകയാണ് ഈ വാക്യങ്ങളിൽ. ഇങ്ങനെ മനുഷ്യർ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ വസ്തുക്കളിലേക്ക് ചേർത്തു പറയുന്നതിനെയാണ് Personification എന്നു പറയുക. മനസിലായല്ലോ?.

കുറച്ചുകൂടി ഉദാഹരണങ്ങൾ

The office was seen depressed
(ഓഫീസ് വിഷാദഭരിതമായി കാണപ്പെട്ടു)

The opportunity will not knock twice at one's door
(അവസരം ഒരു വ്യക്തിയുടെ വാതിലിൽ രണ്ടുതവണ മുട്ടുകയില്ല)

The breeze consoled her
(ഇളം കാറ്റ് അവളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു)

My watch asks me to stop the work
(എന്റെ വാച്ച് എന്നോട് പണി നിർത്താൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു)

The cock waked me up
(കോഴി എന്നെ വിളിച്ചുണർത്തി)

The river swallowed the way
(പുഴ വഴിയെ വിഴുങ്ങി)

The cloud followed me
(മേഘം എന്നെ പിന്തുടർന്നു)

The Tsunami attacked the town
(സുനാമി പട്ടണത്തെ ആക്രമിച്ചു)

ഗുഹകളെപ്പറ്റിയുള്ള പഠനം – സ്പീലിയോളജി

FOUR SEASONS

Poem

Cecil Frances Alexander

The fields are rich with daffodils,
A coat of clover cloaks the hills,
And I must dance, and I must sing
To see the beauty of the spring.

The earth is warm, the sun's ablaze,
It is a time of carefree days;
And bees abuzz that chance to pass
May see me snoozing in the grass.

The leaves are yellow, red, and brown,
A shower sprinkles softly down;
The air is fragrant, crisp, and cool,
And once again I'm stuck in school.

The birds are gone, the world is white,
The winds are wild, they chill and bite;
The ground is thick with slush and sleet,
And I can barely feel my feet.

The last is done, the next is here,
The same as it is every year;
Spring - then sunshine ' autumn ' snow,
That is how each year must go.

THE CURSE OF THE BULLOCK

Story

Long time ago, in a small village lived an old woman with her daughter. While the old woman was hard working, her daughter was lazy and selfish. They had a bullock. “We should take proper care of our bullock." The old woman would say. “Hah! Animals should serve us, not we serve them," the daughter would reply.

There was a pond, at some distance

മണ്ണിരയിലെ വിസർജനാവയവം– നെഫ്രഡിയ

from the old woman's house. Every afternoon, she used to take the bullock to the pond to have a bath and to drink water. Meanwhile the lazy daughter would eat and sleep.

One day, the old woman fell ill. She requested her daughter to take the bullock to the pond. "It is very hot today, dear! The bullock must be thirsty," said the old woman. "Look! I have some sweets here. I know you love sweets, dear. Take the bullock for a drink. While he is drinking water, you can eat these sweets," the old woman added, handing a box of sweets to her daughter. The greedy girl agreed.

But as soon as she was out of her mother's sight, the lazy girl tied the bullock to a tree and sat down to eat the sweets. The thirsty bullocks waited for the daughter to finish eating the sweets. "I hope she eats fast. I am really thirsty," thought the bullock. But after having eaten all the sweets, the daughter returned home and lied to her mother that she had taken the bullock to the pond and that the bullock drank water from the pond.

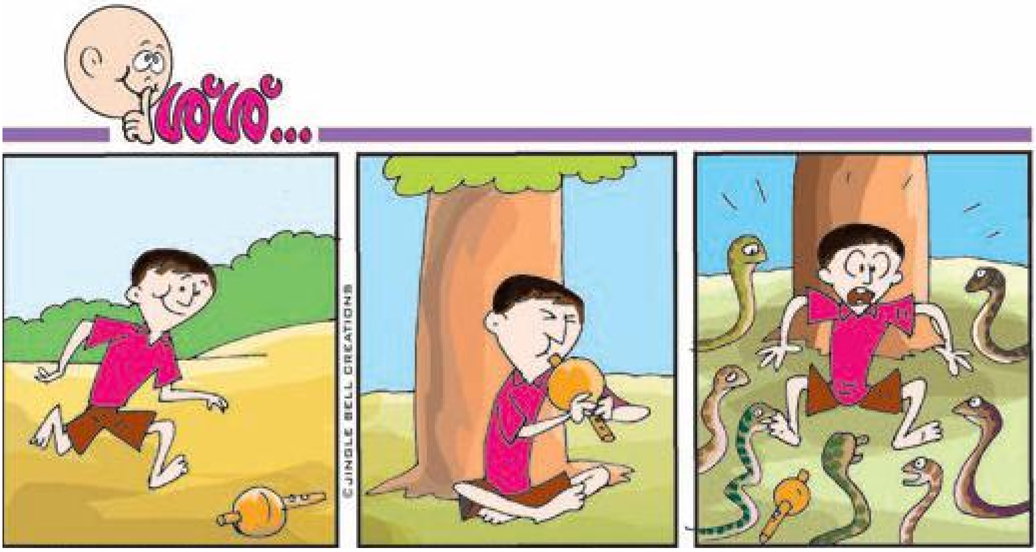

ജി.എസ്.ടി യുടെ പൂർണരൂപം – ഗുഡ്സ് ആന്റ് സർവ്വീസ് ടാക്സ്